

ги раздавай, но работи съ тях, че и другите да се ползватъ. Раздай богатството си въ Господния день!

Други казватъ: Щомъ свѣтътъ ще се свърши, да ударимъ на ядене и пиене! — И това не е право. Ако е въпросъ да раздадешъ богатството си съ цель да се устройватъ училища, да се извадятъ бедните хора отъ лошите условия на живота, да имъ се дадатъ хигиенични жилища, да се погрижатъ за развитието на ума и на сърцето имъ, това раздаване има смисълъ. Обаче, ако се грижатъ само за тѣлата на бедните и пакъ ги оставятъ при лоши условия за тяхния умъ и за тяхното сърце, това раздаване не е на мѣсто. По-добре е въ такъвъ случай да оставишъ бедния да си живѣе въ своята стара хижа, отколкото да го поставишъ въ хубава къща, безъ да се погрижишъ за неговия умъ и за неговото сърце. Преди всичко, ти трѣбва да го възлюбишъ! Ако само нахранишъ човѣка и го оставишъ на произвола на сѣдбата, по-добре не го нахранвай. Да направишъ физическо добро, значи да дадешъ на човѣка само половинъ кило хлѣбъ, и следъ това да го изоставишъ. Това е първото добро. Второто добро, до което хората сж дошли е, като нахранятъ човѣка, да му дадатъ легло за нощуване, и на другия день да кажатъ: Ти скоро ли ще заминавашъ? Това е духовното добро. Божественото добро пѣкъ седи въ следното: следъ като си нахранилъ човѣка, следъ като си му далъ легло за нощуване, на другия день да му кажешъ: Тукъ има едно училище; ще се запишешъ въ него да учишъ! Ще живѣешъ по Бога и ще се молишъ. И тъй, ако кажешъ, че си далъ нѣкому половинъ кило хлѣбъ, значи, ти си достигналъ до физическото добро. Ако кажешъ, че си го нахранилъ и си му далъ легло за нощуване, това е духовното добро. И най-после, ако си го пратилъ на училище, това е Божественото добро. Нѣкой казва: Азъ не мога да търпя този човѣкъ. Питамъ: ами тебе какъ търпи Богъ? Ти имашъ вече единъ образъ на търпение. Азъ виждамъ, какъ Богъ търпи всички сжщества.

На една млада сестра, която страда отъ очеболие, отъ примреждане на очите, казвамъ: ако искашъ да се излѣкувашъ, трѣбва да имашъ търпение и вѣра! Ти трѣбва да изхвърлишъ киселото, което се съдържа въ сърцето ти, да обикнешъ всички хора. Обаче, единъ день, както чела, дошла до единъ силенъ Божественъ моментъ, който проникналъ въ съзнанието ѝ; очите ѝ веднага се прояснили, мъглата изчезнала, и у нея се явило ново съзнание.